

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 10. december 2008
Kontor: Retsstillings og Internationalt kt.
J.nr.: 2008-14320-
Sagsbeh.: lpe

Besvarelse af spørgsmål 136 (alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 27. november 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lise-lott Blixt (DF).

Spørgsmål 136:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. november 2008 fra Dugnad Vesterbro vedrørende etablering af stofindtagelsesrum, jf. alm. del – bilag 96 ."

Svar:

Jeg er helt på det rene med, at Vesterbro har nogle særlige problemer med stofmisbrugere, som desværre påfører sig selv, deres nærmeste og det omgivende samfund skader, som vi i fællesskab skal bestræbe os på at begrænse.

For Københavns Kommune, som er den myndighed, der først og fremmest er ansvarlig for at begrænse narkotikaproblemerne på Vesterbro, står jo heldigvis ikke alene. Den kommunale indsats understøttes af en række indholdsmæssigt væsentlige og i økonomisk henseende ganske betydelige initiativer, som fra centralt hold er taget i løbet af de seneste 5-6 år. Hertil kommer den store indsats, som de lokale kræfter i bl.a. Dugnad Vesterbro gør. En aktiv borgerdeltagelse i begrænsningen af de lokale problemer er efter min opfattelse et vigtigt supplement til myndighedernes indsats.

Et godt eksempel på, hvordan vi i fællesskab bestræber os på at begrænse narkotikaproblemerne på Vesterbro, er det treårige forsøg med sundhedsrum, hvor man på et og samme sted kombinerer relevante sundhedsfaglige tilbud med socialfaglig rådgivning og værestedsfunktion mv.

Jeg er godt klar over, at man både i Dugnad Vesterbro og i Københavns Kommune frem for et sundhedsrum ville have foretrukket et fixerum eller ”stofindtagelsesrum”, som Dugnad Vesterbro nu kalder det. Derfor er jeg også glad for, at et partnerskab mellem de lokale kræfter og kommunen alligevel har arbejdet positivt videre med tanken om et sundhedsrum og i konstruktiv dialog med Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse er nået så langt, at den kommunalt drevne del af sundhedsrummet for nylig kunne åbne, og at den del af sundhedsrummet, som de lokale kræfter skal drive, inden længe også kan åbne.

Perspektivet med sundhedsrummet er meget spændende, og jeg vil med stor interesse følge forsøget, der bl.a. er finansieret med 12,2 mio. kr. fra Vesterbro-puljen, som regeringen og forligspartierne oprettede med satspuljeaftalen for 2006.

Mens regeringen altså er varme tilhængere af forsøget med sundhedsrum på Vesterbro og endvidere bl.a. har taget initiativ til en heroinordinationsordning, der også forventes at begrænse de skader, som stofmisbrugere påfører sig selv og bydelen, så må regeringen klart afvise fixerum.

Konsekvenserne taler således klart imod fixerum, som er et kvalitativt betydeligt mere vidtgående skridt end både sundhedsrum, hvor der ikke må indtages ulovligt erhvervede stoffer, og heroinordination, hvor der er tale om sundhedsfaglig behandling med lægeordineret heroin, hvis styrke og renhed er kendt.

Bærende for tanken om fixerum er, at hensynet til skadesreduktion må have absolut forrang. Problemet er, at en helt konsekvent forfølgelse af dette hensyn kolliderer med selve kernen i narkotikapolitikken: Imødegåelsen af al ikke-medicinsk og ikke-videnskabelig anvendelse af narkotika. Dilemmaet bliver helt klart med spørgsmålet: Hvis det offentlige etablerer fixerum, hvorfor skal det offentlige så ikke også simpelthen udlevere heroin – vel at mærke uden krav om lægeordination – til de stofmisbrugere, der opsøger fixerummene i stedet for fortsat at lade stofmisbrugerne være henvist til først at begå kriminalitet og prostituere sig for på det illegale marked at kunne skaffe heroin, hvis styrke og renhed er ukendt? Dette har fortalene for fixerum ikke kunnet give en rationel og holdbar begrundelse for. Fortalene har heller ikke kunnet besvare mere praktiske spørgsmål om bl.a. afgrænsningen af det område, hvor besiddelse af narkotika skulle være acceptabelt.

Hertil kommer, at International Narcotics Control Board (INCB) – det autoritative kontrolorgan, der er institueret i FN's narkotikakonventioner – flere gange og senest i marts i år klart har tilkendegivet, at etablering af fixerum er i modstrid med narkotikakonventionerne, der forpligter staterne til udelukkende at tillade anvendelse af narkotika til medicinske og videnskabelige formål.